గోహత్యానిషేధము.

—:o:—

మహమ్మదీయ చక్రవర్తులు.

సెంట్రల్ కిలాఫత్ కమిటీ కార్యదర్శులగు మహమ్మద్ సయ్యద్ గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు:—

పూర్వము భరతవర్షము నేలిన మహమ్మదీయ చక్రవర్తులు గోహత్యపట్ల నెట్టిపద్ధతి నవలంబించినదియు, దానిపై హిందువులకు గల చిత్తవృత్తి నెట్లు గౌరవించి పాటించినదియు, హిందువులకు గాని మహమ్మదీయులకు గాని సాధారణముగ దెలియదు. నేడు మనందరి సంకుచిత దురభిప్రాయములచే సంక్లిష్టమై దేశానర్థదాయకముగ బరిణమించిన హిందూమహమ్మదీయ సమస్య, నాడు మనపూర్వులు ఏకఛత్రాధిపత్యము వహించి భరతఖండమంతయు బాలించినపుడు మిక్కిలి ఆదరింపబడెను. హిందూమత సిద్ధాంతములను మహమ్మదీయ చక్రవర్తులు బాగుగ గౌరవించిరి. సకలరాజ్యాధిపత్యము వహించినవారే దీనిని మతసంబంధమగు విషయముగ దీసికొన్నచో హిందూమతమును ఏహ్యముగ జూచి యవమానించుటలో వారిదెబ్బ కెదురుండదు గదా. కాని వారు హిందువులను బానిసలుగ జూడక తోడిదేశీయులుగ నెంచి వారితో సమాన స్వాతంత్ర్యముల నొసగిరి. హిందూసోదరులు దీనిని గ్రహించుట భావ్యము.

గోహత్యపై పన్ను.

గోహత్యను బూర్తిగ మాన్పుటకు కటికవాండ్రపై గోవు ఒకటికి 12 జీటలుపన్ను మహమ్మదీయ ప్రభువులు విధించిరి. ఫిరోజిషా చక్రవర్తి రాజ్యమేలుచుండగ కటికవాండ్రందరు నీపన్ను దీసివేయుడని గోలపెట్టగా నాతడు దీనిని రద్దుచేసెను. ఫిరోజిషా, తోగ్లకుగారి పరిపాలనకు బూర్వము రెండువందల సంవత్సరములనుండియు నీపన్ను అమలునందుండెను. గోహత్య బూర్తిగ విసర్జించవలెనని శాసించుటకు బదులు నీపన్ను విధించిరి. దీనినే జజారీ యన్నందురు. పిదప రాజ్యమునకు వచ్చిన మహమ్మదుషా తోగ్లకు కాలములో నన్నువారిమానందు పశుమాంసమెన్నడును ఉపయోగించి యెరుగరు. గ్రంథకర్తలు పెక్కండ్రు మహమ్మదీయ చక్రవర్తుల సువారములను బూర్తిగ వర్ణించియుండిరి. గోమాంసమును వాటియందు వచన మొనరించినట్లెన్నడును, ఎచ్చోటను వ్రాయలేదు. ఘయాతుల్ మాలిక్ గుజరాతు గవర్నరుగ మహమ్మదుషా వలన నియమింపబడి నాతని యనంతరము రాజ్యమునకు వచ్చిన మహమ్మదు ఘయాసుద్దీను తోగ్లకు కాలమున గూడ ఆయుద్యోగమునందే పనిజేసెను. అతడు హిందువులకు పెక్కు సౌకర్యముల గలుగజేయుచు గోహత్యను సంపూర్ణముగ మాన్పించెను.

నాజరుద్దీన్ కుస్రో.

నాజరుద్దీను కుస్రోసుల్తాను పరిపాలనలో హిందువులు సుల్తాను ప్రాపకమును బడసిరి. తనరాజ్యములో గోహత్యబూర్తిగ రూపుమాపెను. కొంతకాలమునకు జజారీపన్ను మరల ప్రయోగింపబడెను. అక్బరు చక్రవర్తి గోవులను సంహరించ గూడదని తీవ్రమగు శాసనము గావించి దీనికి ప్రత్యామ్నాయముగ విధింపబడిన జజారీపన్నును రద్దుచేసెను.

17వ శతాబ్దములో నొక యాంగ్లేయ సంచారకుడు హిందూదేశమున సంచార మొనర్చుచు హిందువులు గోవును బూజించుటయు దానిని గడతేర్చుట మానవహత్యతుల్యముగ నెంచెదరనియు ఆయాత్రికుడు వ్రాసెను. దానినిబట్టి మహమ్మదీయ చక్రవర్తులు హిందువులను తాచారములపట్ల జూపెడి యాదరము దారిబోయెడు ప్రయాణికునకు సైతము బోధపడునట్లుండెను. గోహత్యానివారణ కొరకు హిందువులు ప్రబోధము సలుపుచుండ వారెన్నడును నవరోధము గల్పించలేదు.

బేబరు చక్రవర్తి.

బేబరు సింహాసనారూఢుడై రాజ్యమేలిన కొలదికాలములో గోహత్యవిషయమై హిందువులకు గల గాఢమగు పరితాపమును గ్రహించెను. హిందూమత విరుద్ధమగు గోహత్యను నిర్మూలముగావించునటుల తన కొమరున కాజ్ఞాపించుచు యవసాన కాలమున నొకవిల్లు వ్రాసి మృతినొందెను. ఆపవిత్రమగు అజ్ఞాపత్రము యొక్క మాతృక భూపాలసంస్థానపు గ్రంథభాండారములో జాగ్రతగనుంచబడెను. దానిలో నీక్రిందివిషయములు గలవు:-

(1) మతవిద్వేషములను నీదరికి రానీయకుము. దేశములోని సర్వమతముల హక్కులను గాపాడుచు వారి యాశీస్సులబొంది చిరకాలము భూపాలనజేయుము.

(2) ముఖ్యముగ గోసంహారమును బూర్తిగ రూపుమాపుము. దానివలన నీవు భారతీయుల హృదయపీఠము నలంకరించగలవు. హిందూదేశీయుల కృతజ్ఞతా ప్రవాహమున నీవు జలకమాడగలవు.

(3) ఏమతముయొక్క ప్రార్థనామందిరములను నీవెన్నడును నిర్మూలమొనరించరాదు. సతతము న్యాయపరిపాలనాదక్షుడవై నీప్రజల సానుభూతిని గ్రోలుము. అప్పుడు దేశమందు శాంతిమొదవును.

(4) దౌర్జన్యము, దరహంకారములచే గాక శాంతియుతమగు పరిపాలనద్వారా మహమ్మదీయ సామ్రాజ్యలక్ష్మి చిరకాలము వర్ధిల్లగలదు.

(5) ఎల్లప్పుడును షియా, సున్నీ తగాదాలు ప్రబలకుండ జాగరూకుడవై యుండుము. లేనిచో ఇస్లాము మతపటిమ తగ్గును.

(6) కాలోచితంబుగ రాజ్యవ్యవహారముల జక్కబెట్టుచు సర్వకాలములందును పాలితుల మనంబుల నొచ్చింపగూడదు.

బేబరు స్వతస్సిద్ధముగ భారతీయుడు గాడు. అతడీదేశమును జయించి కొంతకాలము బరిపాలించి హిందువుల ప్రేమ మన్ననలను సంపాదించి ముసల్మానురాజ్యము సుస్థిరస్థాయిగ నెలకొల్పెను. అన్యదేశజుడగు బేబరు గోహత్యయెడల హిందువులుబొందు విషాదమును గుర్తెరిగి గోహత్యను నిర్మూలము గావించినపుడు, అతని యనంతరము భరతఖండమును బాలించిన ముసల్మానుచక్రవర్తులిచట హిందువుల పరసనుబుట్టిపెరిగి హిందువులతో బాటు భరతమాత రక్తమును పంచుకొని బుట్టియుండుటచే వారు హిందువుల మతాచారములపట్ల నెక్కువ యాదరము జూపియుండిరని భావించవలెను.

హుమాయూన్ చక్రవర్తి.

బేబరు కుమారుడగు హుమాయూను తనతండ్రిగారి యాజ్ఞలలో గోరక్షణతప్ప తక్కినవన్నియు నాతడు శిరసావహించి పాలించెనని చరిత్రకారులు వ్రాసిరి. మొత్తముమీద పితృవాక్య పరిపాలనా దురంధరుడగు హుమాయూను గోరక్షణ విషయమై యెందులకు హద్దుతప్పి తనకీర్తికి కళంకము దెచ్చుకొనునో దెలియకున్నది. దీని నమ్ముటకు కొంతమాత్రము నవకాశములేదు.

చిత్తూరుకోటను బహదురుషా ముట్టడించినపుడు ఉదయపురరాణి హుమాయూను సహాయ మపేక్షించి వానికొక కంఠహారమును కానుకగాబంపి "నీసోదరికి దోడ్పడుము" మని రాయబారమంపినపుడు హుమాయూనందుల కెంతయు సంతసించి వెంటనే యుద్ధసన్నద్ధుడై నామెకు దోడ్పడెను. హిందువులయెడ నింతటి యనురాగమానసీయుడగు గోసంరక్షణావ్యాజమున హుమాయూను వెనుకంజవేసినటుల నమ్మశక్యముగాదు.

అక్బరు చక్రవర్తి.

అక్బరుచక్రవర్తి గోహత్యను బూర్తిగ నాశనము జేసియు హిందువులతో సంబంధబాంధవ్యములు గావించియు, రాజ్యపరిపాలనలో హిందువులను సైన్యాధిపతులుగను మంత్రులుగను నియమించియు, హిందువులయెడ సానుభూతి గలిగియుండెనట్లు "యేని అక్బరీ" మన్నగు గ్రంథములలో గానవగును. అక్బరుపాదుషా యనంతరము జహంగీరుకాలమునగూడ అక్బరు జన్మదినోత్సవమును దర్బారుత్సవమాస సక్రమముగ జరుపుచుండిరి. ఆరెండుదినములయందును జీవహింసయణుమాత్రముగూడ జేయరు. వేటకూడ గట్టిపెట్టెడివారు. హిందువులలో చాలభాగము పూర్వము మహమ్మదీయరాజులలో నొకరిద్దరుదక్క తక్కినవారు హిందువులను మిక్కిలి క్రూరముగ బాధలు పెట్టిరని నమ్ముట సహజమైనది. కాని యాదార్థమగు చరిత్రలను బరికించిన ముసల్మానుసామ్రాట్టులు గోహత్యలనుగూర్చియేగాక హిందూవుల కష్టనష్టములలోను, సుఖదుఃఖములలోను బాల్గొనుచుండిరని గానబడును. పండుగపర్వములలో హిందువులతోగలసి వేడుకల ననుభవించుచుండిరి. దీపావళిపండుగనాడు మహమ్మదీయులు పూజాపురస్కారము లొనరించుచు బ్రాహ్మణులకు గోవులను దానముజేయుచుండిరి. దసరా పండుగ మహమ్మదీయరాజులు ఆచరించుచుండిరి. శివరాత్రిపండుగదినమున యోగులనందరను రాజభవనమునకు రావించి అన్నపానాదు లిడెదరు. యోగులను తరచుగ దర్శించి వారితో సాంగత్య మొనరించుచు నప్పుడప్పుడు ఐహికాముష్మిక విషయములగూర్చి సంభాషించుచు వినోదముల బొందుచుండిరి.

జేమ్సుచక్రవర్తి ఇంగ్లండుదేశమున రాజుగానున్నప్పుడు వారితరఫున సర్ తామసురోయను నొకయాంగ్లేయుడు జహంగీరు దర్బారునకు రాయబారిగవచ్చినపుడు జహంగీరు దర్బారులో పాదుషా సరసన నొక యోగిపుంగవు డాసీనుడైయుండెననియు వానిని జహంగీరు "తండ్రీ" యని బిలుచుచుండుననియు నా యాంగ్లేయుడు వ్రాసియుండెను.

నేడు హిందూదేశమున అందు ముఖ్యముగ పంజాబునందు వరలుచున్న హిందూమహమ్మదీయస్పర్ధలకు గారణభూతులగు ఇరుకక్షలు నీవిషయముల బాగుగ గ్రహించి సంఘీభావముగ గాలము గడుపుట కడు శ్రేయోదాయకము.